

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals. Cuba y Puerto-Rico, 16 rals. Estranger, 18 rals.

DON JUAN TENORIO.—Ultim acte.

Si un punto de contricion dá á un *mónstruo* la salvacion...

á la sala y demaná als balladors que pleguessin: aquests l' hi respongueren que ja havian fet lo gasto, y qu' era impossible.

La carta qu' hém rebut nos diu que durant tota l' hora del ball, lo rector no vá moure's de la sala. Senyal de que l' hi agradava.

Vaja, Sr. Rector: un' altre any no siga rapatani: beneheixi als animals, y demani lo que vulga: fins si vol l' hi deixarán ballá uns xotis.

Fins are, no més lo conde de Toreno tenia 'l privilegi exclusiu de provehir las cátedras, deixant desairats als proposats que ocupavan los primers llocs de la terna, per mica que fessin olor de demócratas.

Are ha sortit la Diputació provincial de Barcelona á ferli la competencia.

Se tracta de provehir tres plassas de oficial: un jove, lo Sr. Dañans fa uns exercicis brillants: y es l' únich que per unanimitat ocupa 'l primer lloch.

Lo jurat proposa y la Diputació disposa: la Diputació dona una plassa al número 2 y un' altra al número 3, y el Sr. Dañans, queda posposat, perquè 'l Sr. Dañans á pesar de ser un jove llahit es un demócrata.

Srs. de la Diputació: un' altra vegada en lo castell de las oposicions, posinhi una condició:

Digan: quedan inutilisats de pëndrehi part los que professin ideas democráticas.

Y anyadeixinhi un' altra:

Serán preferits los opositors que hajan treballat en lo despaig del Sr. Maspons y Labros (D. Mariano.)

Ja se sab per experiencia que del despaig del diputat *in partibus* de Granollers á las oficinas de la Diputació, no hi ha més que un pas.

LO SARAU DE LA POLÍTICA.

En los inmensos salons de la miseria y la gaa, guarñits á la castellana y empaperats ab cupons, passejan amunt y avall los poltichs de més manya: la rica, la grassa Espanya los ha convidat á un ball, y ells, disfressats, hi han anat ab anim de moure fressa y engatossá á la mestressa que á tal festa 'ls ha invitat.

Allá don Anton bromeja vestit de bon gobernant, tot trayentse á cada instant un tricorni que rumbeja. Aquí en Campos, aturat, disfressat de sabi grech, no gosa á desplega 'l bèch per por de di un disbarat. Allí en Sagasta traspassa vestit d' home conseqüent... Tot es gresca y moviment, tot es saragata y guassa. Creix lo bullici y 'l trasbals, y entre 'ls rumors de la festa una famélica orquesta comensa á esgarrapá un vals.

Los tres tipos qu' havém vist corran á un temps cap á Espanya, que vestida tota estranya seu en un reconet trist.

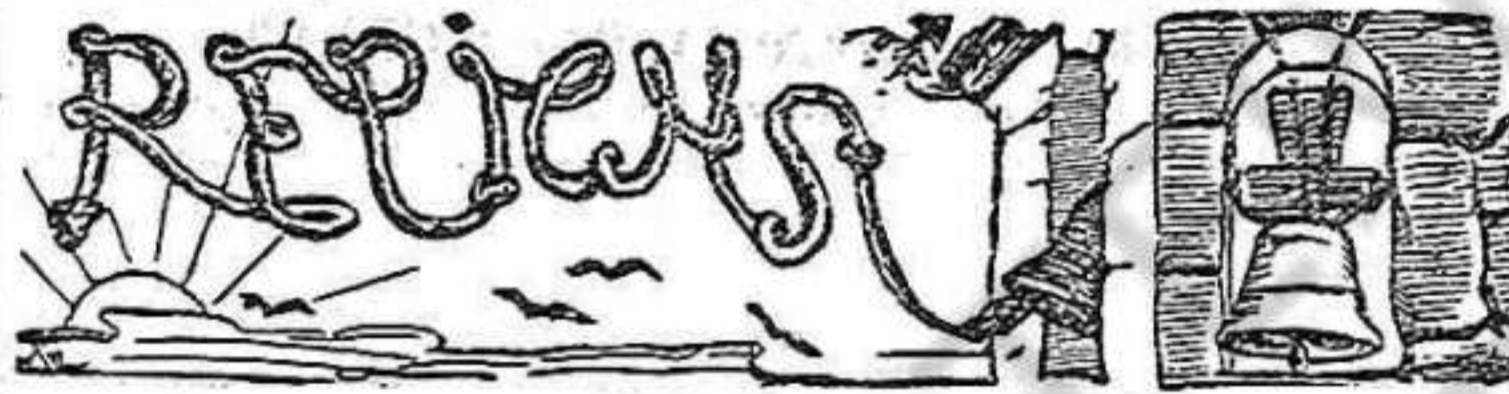
—Senyora, diu don Anton; jo soch l' amo de las peras; ni de broma ni de veras pot deixarme de planton. Jo tinch la eloquencia al llabi, jo tinch lo talent al cap, jo tinch molta astusia al pap, jo soch prudent, jo soch sabi. En lloch veurá com á aquí tantas qualitats al hora: basta ab lo que hi dit, senyora; crech que t' de ballá ab mí.

—Dispensí, dia don Arseni, jo no tinch gaire palica, mes si 'm escolta una mica crech que farém un conveni. En mí no hi busqui tramoya, soch atrevit, soch després, soch un tipo d' honoradés, per vosté soch una joya. Promesa que surt d' aquí es un fet; mon cor no enganya. Soch... un fenix Donya Espanya, si 's vol salvar balli ab mí. —Ep, alto 'l broquill, replica lo del tupé punxant; jo, senyora, aquí hi vingut per lo que bèn clar s' explica. Mirim del cap fins als peus,

pósim la má sobre 'l cor, contempli aquets llabis d' or... mirim bè y digui ¿qué ven? ¿No ven retratat aquí l' ideal que la enamora? No hi ha cap duple, senyora; es precis que balli ab mí.

—¿Vostés tres me permetrán, diu la Espanya mol fresqueta, que 'ls digui la vritat neta? Donchs are la sentirán. Ni que m' ho dessin per cástich no ballo un ball ab vostés; no 'm convencerán ab res, tots vostés tres me fan fástich. —¡Recristina, quin miquel! —Nada, al pa, pa, y al vi, vi. —Es dir que no vol vení? —Ab vostés no vaig... ni al cel. —Sent aixís ¿no ballará? —Oh, vaya! Tot desseguit. —¿Ja t'è 'l balladé escullit? —Si, es aquell que sen allá. — Y mirant al cap de vall, signant ab lo bras estés, la Espanya senyala als tres un que va vestit de gall.

C. GUMÁ.

Toreno vá despedirse del ministeri d' Estat repartint algunas creus.

Entre las qu' ell vá repartir, y las que 'l país vá ferse al veure 'l pujá á la presidencia, las creus han anat endoy-na aquí á Espanya.

Jo encare me n' estich fent.

A Huelva hi ha unas minas de coure: las minas de Rio-Tinto.

Las explotan los inglesos, y are han prés la costum de calcinar lo metall al aire libre.

Lo fum del coure es nociu, y á una pila d' horas á la rodona moren los animals y las plantas, y 'ls vehins han de fugir dels pobles.

Lo govern conservador contesta á las reclamacions dels vehins proposant que la cosa continuhi com fins are, y que al que 'n surti perjudicat se l' hi donga una petita indemnissació.

¡Sembla estrany que admetin los fums dels inglesos, allá hont no hi hauria de haver més que 'ls fums de 'n Cánovas!

En un ball de máscaras:

—¡Com! vosté també aquí Sra. Layeta, vosté tant devota ha vingut al ball de máscaras!

—Ja porto careta. —¿Y aixó que vol dir? —¿Qué no sab lo que diu mossen Jaume? Pecat amagat es mitj perdonat.

Deya dias endarrera la *Gaceta universal* de Madrid:

«La situació es manca, porque l' hi falta l' esquerra.

»Y serda porque no sent las queixas dels contribuyents.

»Y muda porque no discuteix los suplementes de crédito.

»Y cega porque no véu per ahont camina.»

La *Gaceta universal* s' ha olvidat de consignar que la situació es geperuda, porque s' ho tira tot á l' esquena.

MINIATURA.

Fou primer tinent d' alcalde, signé diputat després, desseguit pujá á ministre y are l' han fet president.

Y al veure 'l grás, y al saberse que 'l criá D. Antonet, Espanya exclama assombrada: ¡Quina didal! ¡Y quina llet!...

Després d' estarse revolcant pèl llit, pensant si 'l farian president ó no l' en farian, per últim á la matinata vá endormiscarse.

Pero un gran soroll de campanas vá despertarlo, y tirá 'ls llansols en l' ayre, cridant:—No hay palabral!...

¡Pobre home! Era que passavan las burras de la llet per casa seva.

En Martinez Campos se 'n ha anat á Andalucia.

¡Molt bèn fet! Al punt á que ha arribat, ja no l' hi queda més remey que fer l' andalús.

Després de haber votat la lley de l' esclavitut, deya un diputat conservador, molt satisfet:

—Vaja, qu' are ja hém abolit los negres!

Aixó 'm recorda la frasse de un sócio del Ateneo Barcelonés quan dos anys endarrera, en Bartrina vá donar una conferencia sobre l' *América precolombiana*.

—¿Qué vol dir aixó de *América precolombiana*? preguntava 'l sócio, que per més senyas ha fet la fortuna á América.

—Home: vol dir l' América avants de Colon.

—¿Com s' enten? ¿Qué per ventura avants de Colon l' América existía?

Aixís que 'l conde de Toreno vá ser nombrat ministre d' Estat, en Cánovas vá encarregar-se d' aquest ministeri.

¡Home afortunat! Hasta 'l tenir la vista desviada l' hi es ganga.

Mentres ab un ull mira á Espanya, ab l' altre mira al estranger.

Ayala, al ser nombrat president de las Córts, no vá tenir més que 177 vots.

Lo conde de Toreno en cambi n' ha obtingut 241. ¡Qué 'n treuria de fer comentaris, si 'ls mateixos conservadors los fan!

Un altre partit diria: «A major talent més vots.» Los conservadors, al contrari, exclaman: «A major panxa més vots.»

—En Cánovas ha donat explicacions satisfactorias, deya algun constitucional.

—¿Per qui? Per las minorías?... No es cert: las explicacions son *satisfactorias* per ell mateix.

Copiat del natural:

—¡Aixó ja no 's pot aguantar! Aquesta casa es un infern! ¡Aquest desordre!... (Parla 'l marit).

—Jo 'm hagués trencat la cama 'l dia que vám casarnos. (Parla l' esposa).

—Més val que callém.

—Si: tens rahó: callém.

Un minut després:

—Mira, titona, diu lo marit; cúsam un botó á l' ermilla.

—Ab molt de gust, ¡pobre mono meu!...

En Cánovas y en Sagasta: tant aviat s' agravian com se desagravian.

—Diu que aquest tenor austríach canta ab sentiment...

—Ja 'u crech!

Com que 'l xiulan cada vespre ¿Qui no hi canta ab sentiment?

C. G.

¿Per quin fi Dèn criá á l' home preguntava un reverent, y al sentirho 'l penitent que per cert era de broma —Dispensim, será mentida lo que suposá diguè: y la proba ab mí la t'è: á mí m vá criar la dida.

D. F.

Un fadri de tora deya: —Al meu pare á Barcelona, una racció d' estufat vá costarli un ull de la cara.

—¿A quina fonda?

—A ca 'n cap de Créus.

—¡Pero si allí no 'n fan pagar més que sis quartos!...

—Bè sí; pero com que la carn era molt forta, vá relliscarli la forquilla y 's vá treure un ull.

L' autor de un' obra preguntava á un amich:

—¿Has llegit lo meu llibre?

L' altre qu' era molt distret, vá respondreli:

—No; ¿y tú?

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NUMERO.

1. XARADA 1.ª—Cabo.
 2. ID. 2.ª—Rustech.
 3. ANÀGRAMA.—Ramon, Norma, Roman.
 4. ENDEVINALLA.—Bé.
 5. COMBINACIÓ NUMERICA.—8 6 5 4 2 3
4 3 6 2 5 8
6 5 4 8 3 2
2 8 3 5 6 4
3 2 8 6 4 5
5 4 2 3 8 6
 6. TRENCA-CLOSCAS.—Santiago.
 7. CONVERSA.—Miquela.
 8. GEROGLÍFICH.—Com més petita es la nou me-
nos menjar hi ha.
- Han endevinat totes 8 solucions los ciutadans Ninch Nanchy Ramonalco; 7 E. Roses; 6 J. P. R. y Galapat Guapo; 5 Sebastià Conillet, Nyámara y Fontrodona; 4 Tony Grice y Pere Pals; y 1 no més Endavinayu.

XARADAS.

I.
La quarta-cinch d' en Sevé
de total es natural
com qu' allí lo prima val
es hu dos que hi ha diné.
Ell per aixó no escasseja
lo tres llegida al revés
y 's put dir que may fa res
pues casi sempre 's passeja.

PAU SALA.

II.
Un mocadó de dos tres
m' ha regalat lo total
Xanxas. ab una tres prima
ives, noy, si n' es d' animal.

MOROLOBOCONGOF.

ACENTÍGRAFO.
—En total es tan total
que 'l pobret s' ha tornat boig.
—¡Caramba! ¡Si está tan roig!
—Home, si, es del mateix mal.

MORO.

QUADRAT NUMÉRICH.

• • •
• • •
• • •
• • •

Sustituir los punts ab números que, sumats vertical y
horizontalment, donguin un total de 21.

C. LOÑIP.

FUGA DE VOCALS.
L' n. d. 's p. j. 'l p. tr. l.
l' l. tr. d. 's p. j. 'l p.
q. s. v. s. g. nt. c. m. r.

cr ch q. n. r. m. c. pt. JOSEPH FERRET Y B.

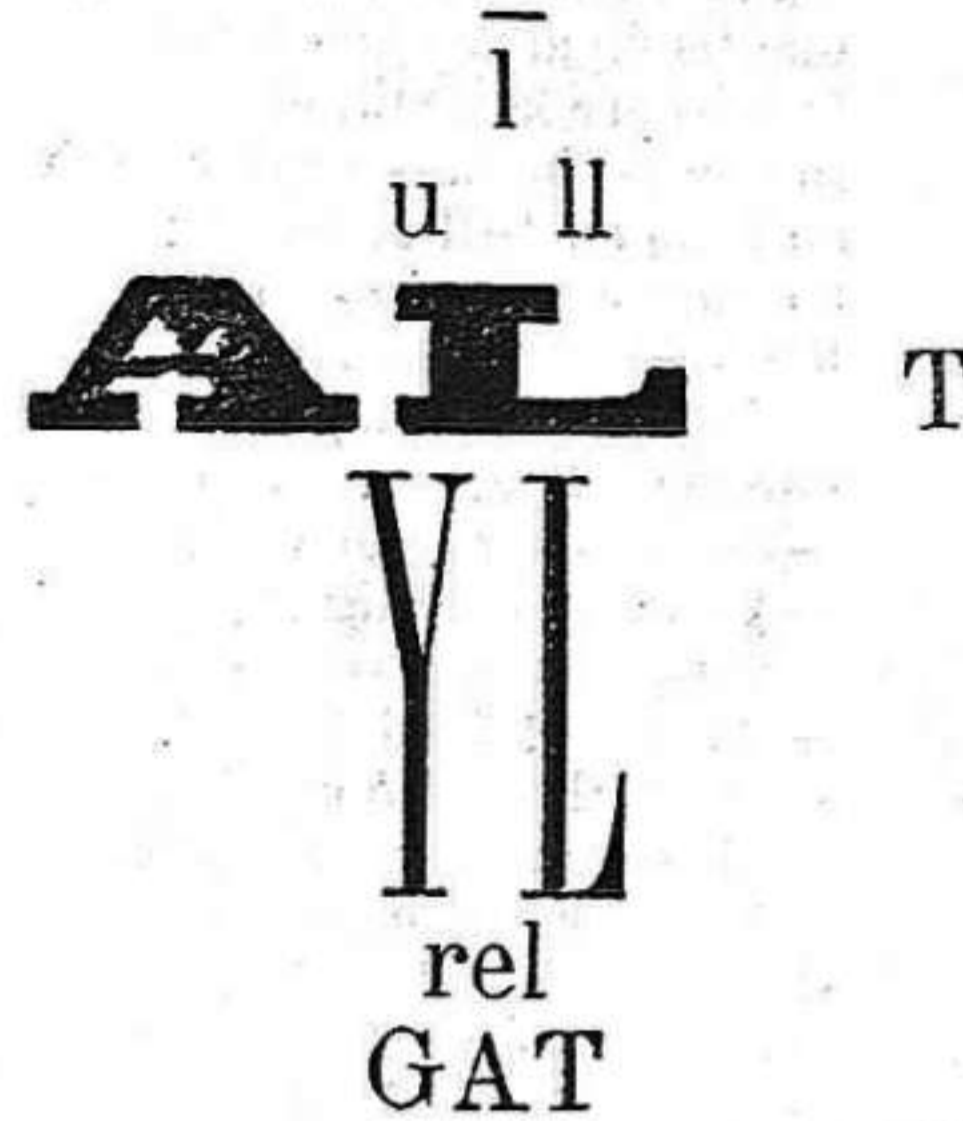
TRENCA-CLOSCAS.

Suecia, Turquia, Austria, Italia, Rumania, Uru-
guay, Alemania.

Posar aquests noms en columna, de modo que las prime-
ras lletres formin lo nom d' una nació.

GARRELL Y GARROFA.

GEROGLÍFICH.

FIL FORT.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'is
ciutadans J. Arnau, Pau Sala, Rossinyol, J. P. R. y Moratonas.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tam-
poch lo qu' envian los ciutadans Sargantana, E. Roses, Ninch
Nanch, Corchs, P. Granota, R. E. (a) Avestrus, E. Sala, Tarras-
sense menor d' edat, H. de Vent, M. P., Maria Escolla y Pau
Cimbori.

Ciudadá Gregori: La séva poesia está bèn versificada; pero té
unas proporcions desmesuradas.—Peu Polidó: Lo fet que 'ns de-
nuncia es algo delicat, per posarlo de plé: la poesia y 'l gero-
glífich no filan.—B. Mantleueuch: Insertarem lo geroglífich.—
Simon Colomer: Ja hauriam insertat la noticia que 'ns dona, si
haguéssim entés quin es lo poble á que vosié 's iefereix.—B. Es-
cudé: Está molt bé.—Pau Sala: Com que las minorias han tornat,
ja no té objecte la séva poesia.—Pepeito Diamant: Los cantars
per la Campana fuixos; los que son per l' Esquilla, alguns bé.—
P. Fabregas: Publicarem alguna cosa.—T. Atsirgas: Lo pensa-
ment del séu quadro es massa rom-ntich, y 'l desarrollo poch
flexible, massa campanut: busqui la naturalitat, y podrá fer al-
guna cosa.—S. Gomila: De Candeiera ab la mateixa estructura,
anys atras ne varem publicar una: respecte á la fábula es massa
agafada péls cabells. Escotti ghi ha cap lleó que ab un brinco no
salti tot lo llarch de una canya, per llarga que siga?—N. de san
Joan Despi: Queda complascut.—A. E.: Piera: Idem.—Anónim:
Masnou: Es difícil tractar l' assumpto que 'ns proposa, y prompte
l' convensería.

ANUNCIS.

PARIS-MURCIA.—Edició francesa publicada á favor dels
inundats d' Espanya.
Preu 5 rals la edició económica y 14 rals la de luxe.

PARIS-MURCIA.—Edición en español, dibujos, texto, autó-
grafos, iguales á la edición francesa.—Precio 8 rs. ejemplar.

MURCIA-PARIS.—Numero escrito por literatos españoles en
muestra de agradecimiento á la caritativa Francia.—Precio 2 rs.

Se venen en la libreria de Lopez, Rambla del
Mitj, 20.

Un d' aquests dias se posará á la venda aquest album d' artista
que ja cal que corrin a comprarlo aixis que surti. La Granizada 's
publicara en 12 quaderns, un cada mes, a ralet cada un. L' Album
complet contindrà més de 500 dibuixos y costara, naturalment,
12 rals.
Acabada la publicació s' encuadernaran los exemplars que quedin
ab una bonica cuberta al cromó feta expressa per l' Album y que 's
vendrá separadament.

Punts de venda: en la Administració, Llibreria Espanyola, Rambla
del Mitj, 20, y en las principals librerias d' Espanya.

LOPEZ, Editor —Rambla del Mitj 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

COSAS DE LA SEMANA.

¡Ay quin pés m' he tret de sobre!

A rio revuelto...

¡Lo que vá de ayer á hoy!